

عنوان مقاله:

واکاوی جایگاه «الغای خصوصیت» در استنباط

محل انتشار:

پژوهش نامه اصول فقه اسلامی، دوره 6، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سید علی یحیی زاده فیروزآباد - دانش آموخته سطح سه حوزه علمیه قم

محسن پوراکبر کرانی - حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

تعمیم حکم از موضوع یادشده در یک نص شرعی به فراتر از آن، از مباحث مهم در استنباط و به ویژه در مسائل مستحدثه است. در کتاب «الفائق فی الاصول» برخی از اسباب تعمیم حکم، گردآوری و بررسی شده، که یکی از آنها، «الغای خصوصیت» است. اما به رغم کاربرد قابل توجه این قاعده در استنباطات فقهی، این بحث تا پیش از این کتاب، چندان مورد بررسی مستقل قرار نگرفته است. این نوشتار با بهره گیری از دروس استاد علیرضا اعرافی، در جهت تعمیق و تکمیل و اصلاح این بحث، می کوشد. در این راستا، پس از بیان پیشینه بحث و گزارش محتوای الفائق در این بخش، ضمن برشمردن برخی امتیازات و ابتکارات این کتاب در این بحث، تاملات و ملاحظاتی بر پاره ای از مباحث آن، به ویژه در بیان «عوامل الغای خصوصیت» در دو بخش «ظهور در عدم خصوصیت» و «حصول علم به عدم خصوصیت» ارائه شده است و در پایان در قالب پنج محور، نکاتی برای رفع برخی کاستی ها و تکمیل بحث، پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

الغای خصوصیت، تنقیح مناط، عدم خصوصیت، القای خصوصیت، الفائق فی الاصول، اصاله الموضوعیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940350>

